

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ES VIDEKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KÖZLÖNYE.

Egész évre
Félre
Negyedévre
Egy hónapra

Egyes száma ára 4 kr.

10 lrt — kr.
5 " — "
2 " 50 "
1 " — "

Felelős szerkesztő: **BARTHA MÓR.**
Kiadók: **HOFFMANN és KRONOVITZ.**

Hirdetési díj:

Hat hasabos petit sorért 5 kr. Nagyobb terjedelmű a többször
hirdetések alkú szerint jutányos áron vetetnek fel. Bélyeg-díj min-
den külön beiktatásért 80 kr

Ős-Buda.

Mivel vezethetők be méltóbban lapunk mai számát, mint a hazafiúi kegyeletnek azzal a fájó-édes emlékezéssel, hogy 1849. Máj. 21-ikén a magyar 1848-9-iki önvédelmi harc tavaszi győzedelmes hadviselésére, Ős-Buda várának visszavételével, a koronát feltették: Magyarország fővárosát onnan fenyegető ellenség megsemmisítésével, felszabadították. A Nemzet által szorongva várt reménység teljesült — ismét a magyaré lett Ősi fővárosa, királyai székhelye és kormánya innen, az ország szívéből mint központból intézhető tovább a Haza megmentésének gondteljes nagy munkáját.

Minden nemzet előtt nagy tekintélyben részesül ugyan országa fővárosa; de mindenkifelett és mindenha kiválólag ilyen volt a magyarra nézve: Ős-Buda. Helyezhették fejedelmei, királyai székhelyeket politikából vagy egyéni kedvtelésből — bárhova... lakhattak esztergomban, Visegrádon stb. és tarthattak azokban fényvel, gazdagsággal világra szóló híres udvarokat; de a Nemzet Magyarország fővárosának Ős-Budát tartotta, mintegy ösztönszerűleg is érezve ennek, az ország fő ere a Duna vonalának legbeljebb eső pontján elhelye-

zésénél fogva — éjszakra, délre, nyugatra, keletre uralkodó szerencsés fekvésében álló előnyét. Ezt a kegyeletet, ragaszkodást és tekintélyt Ős-Buda iránt nem fejezi-e ki már csak az az Ős, de mindig élő, ugyszólván országossá vált szólam is: «F e l B u d á r a.»

Sokszor hallottam a gáncsolást, az 1849-iki diadalmas tény után bekövetkezett szomorú időkben, amely mai napság is hangzik, hogy a Budavár visszavételére fordított idő és erő: a legnagyobb stratégiai baklövés volt, mert ha az itt elpazarolt időt és erőt, a futó ellenség üldözésére fordították volna, ezt megsemmisíthetik és Bécsset is elfoglalva — más, szerencsésebb kimenetelét nyerhetik és biztosíthatják a Magyar-Nemzet szabadság harcának; amikor a muszka czár is bevégzett ténynyel állván szembe — nem árasztotta volna el Magyarországot a szabadság leverésére s a császárság megmentésére küldött seregével. És a mi több: az ily stratégok, szorosan tárgyilagos gáncsolásukat, attól a gyanúsítástól sem tudják megmenteni, hogy Budavár visszavételét holmi személyes nagyravágyas kielégítésével is összekösés és főképpen ezt tegyék végzetes okává az önvédelmi harc elbukásának.

Hát feltéve, de meg — nem engedve azt, hogy stratégiai tekintetből csakugyan üldözni kellett volna a vert

császári hadsereget s Bécs elfoglalásával, itt és az örökös tartományokban is kifizetve a szabadság lobogóját — ezek népeit is a népszabadság ügyéhez csatolni: vajjon ily vérmes és nagyszabású eszme — ténynyé válhatott volna-e addig, amíg a muszka pihent és minden szükségességgel gazdagon felszerelt seregei megérkeznek és elborítják az ugyszólván — amaz előbbi cél valószínűsítésére minden magyar erőt igénybevevő s emiatt majdem üresen hagyott Magyarországot. Mi határozottan azon véleményben vagyunk, mind a Miklós czár személyes jellemét, mind a császárság ügyének veszélyben létét, mind a Lengyelország felszabadításától rebegő czárizmust tekintve, hogy a muszka invázió nemcsak elnem marad, hanem még erősb hadsereggel és sietvebb lesz végrehajtva az, a mit már különben is elhatároztak és munkába vettek, mihelyt a magyar önvédelmi sereg, a tavaszi hadjárat megnyitásával, egymásután aratta a győzelmi babérokát.

Az a személyes nagyravágyás, amivel a kikényszerített önvédelmi harc tiszta menetét s a mindenben gyanuszkodó vézmadarak belekárogya — Budavár visszavételét összeköttetésbe hozzák nem csak nem létezett, — hanem ellenkezőleg a nemzeti becsvágy és az adott helyzet elengedhetlen köve-

Az Unió emlékezete.

Magyarok, gyertek ünnepeljünk!
Szórjunk két kézzel a dást es virágot
E napra, melyen ismét egybeforrt
A »ket országos nemzet«, a magyar...
Most ötven éve!
Tavaszi idő volt akkor is, de szebb;
Mert nemcsak a föld volt virágos,
Oh nemcsak a rózsafa ága,
— A honfiszívek milliói is.
Tavaszi-idő volt akkor is, de más.
Viselős volt a század,
Nagy, nagy napokkal,
Édes, borzongós sejtellemmel.
Lent hadi lobogók
Próbálgattak már ifju szárnyukat.
S a hadak útján odafent,
Megmozdult Csaba népe.
... Ilyen időben, volt a kézfogásunk.
Nem kézfogás! Két fel csillag bolyongott
Halaványuló fenn a magasban,
Ezek találtak együvé megint,
Hogy soha többé szét ne valjanak!
Oh legyen áldott emlékü örökké,
Kik lobogó, ujjongó szívvel
Állottak ottan, e szent frigykötesnél.
Hol van az a nemzet-imádság,
Mely méltóképp mondhatná el irántuk
Az unokák hálás érzéseit?
Hol van az a nemzet imádság,
Mely csak h o z z á d méltó lehetne,
Hajnali p csirtája,
Jövőkébe érő vihar madara

Az Uniónak:
Petőfi!

Oh, én «vitéz vezérem,
Dicső tábornokom»,
A te halálod az Isten pecsété
Az Unión.
Azért jöttél meghalni ugy-e hozzánk,
Hogy a nagy Alföld rezgő délibábját
Tüzd fel, elomló ko-zoru gyanánt,
az Unió menyasszony homlokára?!
Viragosabb a rét azóta
A segesvári sikon;
S megnőtek itt a bérczek, völgyek,
Mióta Erdély
A te nagy szíved Pantheonja lett.

Emlékezetük,
Még a háló poruk is legyen áldott!...
Mert hamarosan eljövénnek
A «nagyszerű napok».
A frigykötést — orjás tűzpróbaképpen —
Éjszakadás, földindu ás követte.
Fél-Európa dőlt az Unióra,
S megálta a tűzpró-át emberül ez!
A rádobott követ
Mennykövel tudta vis zadobni.
S az egyesült haza egére,
Szép hívogató szóra,
Mind visszajöttek, hazaszálltak,
A régen bolygó csillagok,
Létező dicsőségünk csillagai.
... Tudjátok-e,
Mi volt az a hívogató szó?

»Rajta magyar!
Előre székely!!
Hajh sokszor fogják visszaverni még,
— Tudom én, tudom én —
Az eljövendő századok,
E messze kéklő bérczek,
Ezt a dicsőségben legamzott
Édes szálló igét:
»Rajta magyar!
Előre székely!!
S mindannyiszor majd felragyog
Erdély hegykoszorúja rá,
És gyönyörűség rezeget át
A Duna—Tisza széles rónaságán...
S z Uniót mindannyiszor megáldják!
Szabolcska Mihály.

A második feleség.

— Vedermins Boltye beszélye. —
Soeber Flóris gondolatokba mélyedve
ült faragott karosszékeben könyvtára előtt.
Szeme a magas iv-ablakon át a messze érbe
révedezett a fák üde zöldjén, a karsu, tarka
árboczok, a csillámló, fenyő tengerszine fe-
lett, de gondolatai a zék aetherben jártak, ott
a magasban, elhunyt nejenél. Ket év óta öz-
v-gy volt. Egy négy esztendő fia és egy
leány, a kinek születése az anya halálát
okozta, osztottak szomorú... nem, e nem
helyes. A gyermekek nem osztottak szomorú
fajdalmában, Nem tudták, talán sohasem is
fogják megérteni a szenvedett fájdalmat, mert

telménye volt, politikai, stratégiai és kormányzati szempontokból egyiránt. Aki a magyar Nemzet ragaszkodását Ós-Budához ismeri s élt az önvédelmi harc lázas korában: az tudja azt is, hogy a Nemzet Budavár visszavételét, a magyarok győzelmé megkoronáztatásának tartotta s mint ilyet a nemzeti győzelem becsúgyával, elengedhetlenül követelte . . .

Az 1848-ik év szerencsétlen végnapjai által Debreczenbe hajtott magyar kormány és országgyűlés — ha győzött a hadsereg — kellett hogy visszamenjen helyére — az ország szívébe. De miként tarthatja fenn magát Pesten s miként folytathatja innen teendőit, ha a felette álló Ós-Budavárban ellenség dominál. Ha erre a kérdésre akar felelni, akár a stratégiai gáncsoló, akár a sárga irigység de megakar felelni a viszonyok mérlegeléséből kihuzott okokkal: akkor nem felelhet mást, mint azt, hogy igenis a Nemzet várakozásának betöltésével ennek erkölcsierjét fokozni a visszaköltözött kormány békés munkálkodását biztosítani, a barbar ellenség ügyi rombolásában folyton tartó fenyegetéstől a fővárost felszabadítani, — tehát Budavárát bevenni kellett. És ez megtörtént 1849. Ápril. 21-én.

És ezt a dicső tényt, erre-amarra tekintő habozás nélkül — egy szívvvel és lélekkel üdvözölte — a Magyar Nemzetnek — még a benne részt nem vehetett fegyvervi elő része is. Mi, akik a Beszkid-Kárpátokra voltunk küldve s a muszka betörés elleneben egyik passzusról, a másikra folyton utban voltunk — az Uzsokiról a duklaira menetelésünkben — Hanusfalvánál — vettük Budavár bevételeéről az első hírt: örömráradatban borultunk egymás keblére, éljenekön dicsőítettük a várva-várt tényt, de azzal a

sohajjal is: miért nem lehetünk mi is ott!

Akik azóta és most 50 év lefolytával is nagy okosságukban (?) utáncsirelik azt a gáncsolást, hogy Budavár bevétele stratégiai baklövés volt, gondoljanak meg még csak annyit, hogy Budavár ceraiorozása egyelőre bevételi szándék nélkül is, tekintélyes haderőt kötött volna le, a melyet a vert osztrák hadsereget üldöző magyar erőből kellett volna elvonni és ezzel már ez a sereg nagyon meggyengült és ezt a feladatát aligha megoldhatta volna, mert erős bezárolása nélkül az ellenség veszélyes kitéréseit meggátolni mégis csak túl csekélylése leendett annak a Hentzinek a ki életre halálra elszántan vette kezébe Budavár parancsnokságát — amint ezt dicsőségére és gyalázatára szolgálólag egyiránt megbizonyította.

Budavára visszavétele. Az a 700 sebesült és 358 halott, amibe került — nagy áldozat volt, de a Nemzet örök hálijára érdemes és ezt mindők, mind az az egész vár-vívó hadsereg megnyerték minden magyar honfi szívtől eddig is, az 1849. Máj. 21-ikének évfordulóján . . . megnyerte kivált most a félszázados évfordulón és megnyeri míg »Buda áll és magyar él.«

Fájdalom! ezt a dicső napot sem iktatják a hivatalos nemzeti kalendáriumba, de ünnepli önkéntesen s a honfi szív kegyelet könyveivel, áldó kezek a tavasz virágaival behintik a budai krisztinavárosi — németvölgyi — temetőben domboruló Honvédsírt, a melyben az ostrom-hősök csontjaira porladnak.

Örök fény nevének: . . . Üdv nagy lelköknek! Háborítlan nyugalom a hálás honi föld kebelében hazaszeretet által megszentelt poraiknak!!

—a.—r.

sohasem fogják tudni, mi a szerető anyja. — Szegény, szegény gyermekek!

Mit használt, hogy Flóris nem kimélt pénzt, költséget drága nevelőnőkre, bonneokra, gyermekleányokra! A mit ezek nyújtottak, pénzért kapható, a mire pedig a gyermekeknek szükségük volt, azt náluk sem vásárolhatja meg, összes kincseivel — anyai szeretet. Apó ták, gondoztak őt, mint gazdag gyermekeket szokás; Flóris csak értük élt — és mégis! Némregiben kimentek a tengerpartra, gyermekeit kezén vezette. A parton szegény halász-asszony guggolt, szegényesen foltozott ruhában. Mellette kis fia poroszkált a homokban és házikókat épített. A mikor a házikó már jó magas volt és összeesett, akkor öszszecsapta kezecskéit, nevetett és kiáltott:

— Mama! mama!

Az asszony felnevezett munkájából, vele nevetett, a fiúcska hozzászaladt, karját nyakába fűzte és ujjongott.

— Nem szép ez mamuczi? Édes mamám?

Az asszony szívére szoritotta a gyermek fejét, mege-ókolta a piszkos kis kezecskét és boldogan sóhajtott:

— Édes gyermekem!

Az ő kis fia pedig tágra nyílt szemmel, kérdezőleg nézett Flórisra; a gyermek szíve megérezte a szerződészerű gyöngédeskedés között, melyben fizetett apolónók őt reszesítik és az anya meleg szívenek nyilvánulása között. E napon Flóris megfogadta, hogy teljesíti elhunyt nejeének kívánságát és ismét anyát ad gyermekeinek.

Valasztása Dortjére esett, felesége ifjúkori barátójére, a kivel pajtáskodott ő maga is gyermekevei óta. Azt beszélték, hogy Dortje nem megy ferjhez, de mikor a gazdag és szép férfit elebe állott és megkérte, hogy legyen a felesége: igent mondott. Holnapra volt kitűzve az esküvő és Soeber Flóris gondolataiban beszélgetett elhunyt nejeével. Azt mondta, hogy Dortjével boldog lesz és gyermekeinek jó anyát ad benne és kerte, hogy a menyekből terjeszse oltalmazó karját az új házasság fölé.

Egy év óta voltak házások Flóris és Dortje. De nem ment jól. Flóris ifjúkori szerelme volt Dortjének. A mikor Flóris az ő barátóját vette nőül, a sértett Dortje elhatározta, hogy nem is megy ferjhez. Barátójé halála és Flóris elhatározása ismét összehozta őket, de most a fektelen feltékenység feldulta boldogságukat és a reményt, hogy valaha boldogan éljenek. Flóris mindent eltávolított ugyan a házból, a mi az első feleségre emlékeztetett, de Dortje még sem tudott otthonossá lenni a házban. Egyrészt megtett mindent, hogy szerelemmel és jósággal megnyerje ferjét és a gyermekek rokonszenvét, de mibelyt férje egy pillanatig komoly gondolatokba merült, feltékenységre mindjárt az első feleséget való bankódat látott abban, ha pedig az atya csokolta gyermekeit, úgy érezte, hogy a második feleség háttérbe szorul. És e miatt suyosan szenvedett. Flóris észrevette, — mi történik neje lelkében és a gyermekeknek nem volt jobb dolga, mint ezelőt a fizetett cselédeknel.

BELFÖLD.

Budavár bevétele megünneplése.

A 48 as honvédek a Budavár bevételenél elesett honvédek lelkiüdvéért évenként tartani szokott istentiszteletet május 19-en délelőtt tartották meg a krisztina-városi plébánia-templomban, — az idén két nappal korábban mint máskor, azért mert az évforduló az idén ünnepnapra esett.

A krisztina-városi plébánia-templom első padosorait a gyászünnepekre fekete drapériával vontak be, s azokban foglaltak helyet a honvédegyesületek tagjai. A szentély előtt diszes katófalk volt felállítva, a melyet valóságos virágerdő vett körül. A koporsón a honvédcső meg kard volt elhelyezve, a lábán pedig nemzeti zászlók között a magyar czimer ékeskedett.

A templomban tartott gyászünnepeknél mintegy folytatásul, a honvédek délután kivonultak a krisztina-városi temetőben nyugvó bajtársak sírjához. A menet, melyben vagy száz öreg honvéd vett részt, délután 3 órakor indult el a Horvát-keritől. A menet végét a nagy közönség zárta be.

Künn a temetőben az ünnepély a Himnusz eléneklésével kezdődött meg, a melyet a budai tanítóképző intézet dalos köre adott elő.

Erre Feeki Miklós állott fel a síremlvényre és megható szavakkal emlékezett meg az 1849 ben a hazáért meghalt dicső bajnokokról. A második szónok Nagy Pál esperes-plébános e latin mondással kezdte beszédét: »Dulce est pro patria mori!« Édes a hazáért meghalni. Ez a jelige volt dicső honvédeinknek maszerü fohásza 1849-ben, a mikor Budavár ostrománál hősi halállal elvérztettek.

Ezután Ilyés Báliat országgyűlési képviselő saját ódját szavalta el, a mely nagy hatást keltett. (Lapunk holnapi számában közöljük.)

Végül báró Podmaniczky orsz. központi honvédegyleti elnök köszönetet mondott a közönségnek a részvétért, hogy a kegyeletes ünnepélyen megjelentek és köszönetet mondott azoknak is, a kik az ünnepség tekintélyét emelték, mire a Himnusz eléneklésével az ünnepély véget ért.

A főváros polgársága maj. 21-én tartotta ünnepét; beszédet tartottak a budavári honvédszobornál a függetlenségi polgari-kör részé-

Dortje észrevette, hogy férje délutánonként el szokott maradozni a háztól. Megkérdezte és a férj zavarodottan felelt. Jóságos Isten, még ez is! Flóris elfordult tőle és szorakozást keresett a házon kívül. Meg kellett tudnia: hogyan és hol! Sikerült neki, hogy észrevétlenül kövesse. Felreos külvárosban, kertől övezett kis házikóba látta bemenni a férjét. Rejtekhelyén megvárta, míg a férje távozik, azután a házba ment.

— Itt lakik Soeber Flóris ur?

— Igen, épen most ment el!

— Jó, holnap valamivel korábban jövök. Semmi kétség! Nem a holt asszony, hanem élő szerető volt a vetélytársa! Oh minő nyomoruság, milyen gyötrelém! Álmatlanul töltötte az éjszakát. Lazas agyában újból, meg újból feltámadt a gondolat:

— Ez a büntetése annak, hogy megszegted esküdet és hogy nem hagytad meg a halottaknak az ő jogait!

De bizonyosat kellett szereznie, kivel csalja meg az ura. Másnap valamivel azelőtt, hogy a férj ki szokott menni, a házikóhoz sietett.

A háznép aggodalmaskodott ugyan, hogy az idegen asszonyt egyedül hagyhatja-e a bérlő szobájában, de bő borralalóval elnémította ez az aggodalmat. Szívszorongva állt az ajtó előtt, kezében a kulcs. Nesztelelül nyitott ajtót — természetes, hogy az ilyen ajtók sohasem csikorognak. Sötét előszoba — üvegajtót vezet a szobába. Feltaszítja az üvegajtót — végre: a bizalmas boudoirban van!

ről Fényfi Kálmán és a honvédsiroknál a budai polgárság nevében Kasits Péter.

A honvéd-menedékházban ez időszerint 14-en vannak, a kik Budavár ostromában részt vettek.

Személyi hírek. W l a s s i c s dr. vallás és közokt. miniszter ma reggel visszautazott Budapestre. Fejérváry Géza báró honvédelmi miniszter f. hó 26-án Prágán at Koliuba utazik, ahol f. hó 27-én az 1757. június 18-i kolini csata emlékére emelt emlék művet beszentelik. Fejérváry báró ezen az ünnepélyen mint az e csata alkalmából alapított Maria-Terézia-rendnek a kancellárja vesz részt, — valamennyi Maria-Terézia-lovag élén.

A hamis hír kiigazítása.

A Csávolszky Lajos képviselőről elterjesztett meggyalázó hír rossz akarat szüleménye volt. A Budapestre visszatért képviselő következő közléssel czafolja meg a gonosz hirt: Hét esztendő előtt egy vasutat építettem.

Midőn Tisza Fűreden program-beszédemet akartam elmondani, Poroszlóról ladikon kellett odamennem. A községek hónapokon keresztül nem közlekedhettek. Csegére, hol birtokom van, téli időben két-három napig tartott az u.

Nekem és választókerületemnek is roppant érdekeben állott, hogy azon a vidéken vasut építtessék.

Vállalkozót nem találtunk. Azok tudtak előre, hogy egy vasut, mely 40 kilométer hosszában szei a Hortobágyot, nem lehet nagyon jövedelmező vasut. Tehát fő építettem magam. De az építéshez pénz kell. A prioritásokra pedig nem adtak annyi pénzt, a mennyi a vasut fölépítéséhez szükséges, tehát lekötöttem a prioritások mellett összes ingatlanaimat is, csak hogy annyi pénzt kapjunk, hogy a vasutat fölépíthessük.

A vasut fölépült. Áldás arra az egész vidékre. De nem áldás én reám nézve. A prioritásokat hét esztendő óta folyton árulom, de nem tudom eladni, mert a vasut keveset jövedelmez. És míg a prioritásokat el nem tudom adni, nem tudom szabaddá tennt ingatlanaimat sem.

Hogy ez nagy baj reám nézve, az természetes. Hogy e bajon szeretnék segíteni az még természetesebb. Hogy milliók meg szerzése végett külföldre is el kell menni, az meg még a legtermészetesebb.

E végett, e czéliből jártam Londonban, Brüsszelben s Parisban. Három hétig távol voltam s ma tértem vissza.

Mi ez? Ezek a butorok, függönyök és képek? Hisz ez elhunyt barátjának halószobája! Ez az ő kepe, nagy melabus fekete szemével! Oh az a szemrehányó tekintet, mely a képből sugárzik! Mintha mondaná: látod, ide kell menekülnie Flórisnak, hogy emlékezhessen arra, kinek rövid élete a te boldogságodat megelőzte. És te, te hogyan halálos meg ezt a gyermekeken!

A fiatal asszony izgalma szivettépő zokogásban tört ki. Az ágy lábánál összerokadt és sirva imádkozott. Azután letörölte könyeit, levette a falról a képet és haza sietett.

Flóris meghallotta a háznépét, hogy látogatója volt titkos szobájának és a leírásból megismerte nejét. Megdöbbenve siet haza. A gyermekszobából hallja Dortje hangját. Bártalanul lép be. Neje az ablak mellett ült, ölében a kis leány, mellette vállára támaszkodva a fiu.

— Lassátok kicsikéim, ez a mi anyuskánk az égben!

Könyvek közt mosolyogva int az urának. — Emlékezzünk szorgalmasan anyuskáról az égben és ne fosszunk meg szent jogától a szeretetre. Akkor ő is fog imádkozni érettünk és alküldi nekünk Isten áldását — még a második feleségnek is.

Rettenetes állapot, amit itthon találok. Nehány újságíró távollétem alatt betört lakásomba, tele kiabálta a világot, hogy megszőktem. Feldulta, utcára szórta egészen magántermészetű dolgaimat. De még többet tett: hazudott, rágalmozott oly szemérmetlen módon, mely megdöbben!

Ok nélkül, szükségtelenül bántani valakit, a ki nehéz bajokkal küzd, már az is nemtelen dolog, de még rágalomokkal, vakmerő hazugságokkal nehezíteni annak helyzetét, az alávaló hitvány emberek tulajdonsága,

S az ily alávaló hitvány emberek rágalmaival szemben mit tegyek? Azt teszem, mit eddig egész életemben tettem. Tovább küzdök és tovább dolgozom s az első napon, melyen érkezésem lesz, amaz embereket felelősségre vonom.

Csávolszky Lajos.

A hágai békekonferencia.

Három bizottságot választott a békekferencia. Az első bizottság a fegyverkezés és a hadügyi kiadások korlátozását: — második a haditörvények megállapítását fogja tárgyalni. A harmadik bizottság lesz gyakorlati szempontból a legfontosabb, mert az foglalkozik az intervenczió és a fakultatív választott bírósági intézmény kérdéseivel. A bizottságoknak albizot ságai is lesznek. Elnökeiket magok választják. Az iratok, a melyek a munkalatok alapjául fognak szolgálni, következők:

Az első bizottságban:

1. Metternich herceg memoranduma 1816-ból Anglia régens-hercegeinek I. Sándor orosz czár által is támogatott ama javaslata tárgyában, hogy minden egyes hatalom hadseregének rendes bekeálmánya nemzetközi konferencián állapíttassék meg.

2. III. Napoleonnak 1868. november 4-én kelt és Europa összes szuverenjeihez intézett levele, hogy Parisban konferencia tartassék, a mely egy általános pacifikáció alapja felett tárgyalna.

3. Rolin Jacquemynnek 1887-ben a heidelbergi nemzetközi jogosztályhoz intézett javaslata, hogy a nemzetközi jog szempontjából vizsgálattassék meg a kérdés lehetséges volna-e az európai államok közt létesítendő megegyezés alapján a hadsereg-ek létszámát és a hadügyi kiadásokat béke idejére korlátozni.

4. Lorimer edinburghi egyetemi tanárnak v lemenye a leszerelés kérdésében.

5. Komarovzki gróf észrevételei Európának fokozódó fegyverkezése felett.

6. Dudley Field röpirata a hadierők általános korlátozásáról.

7. Merigher röpirata az egyidejű, általános, arányos és progresszív leszerelésről.

8. Block János államtanácsos műve.

9. Bastias röpirata a hadseregből való elbocsátás kérdéséről.

10. Oboenski herceg röpirata az általános béke és a leszerelés kérdéséről.

A második bizottságban:

1. A parisi kongresszusnak 1856. április 6-án kelt deklarációja.

2. Az 1864. augusztus 22-iki genfi konvenczió.

3. A genfi konvenczióknak meg nem ratifikált kiegészítő cikkelyei 1868 október 20-áról.

4. A szt.-pé ervári konvenczió bizonyos lövedékek használatának megtiltása tárgyában.

5. Az 1874-iki brüsszeli konvenczió a hadi törvények és hadi szokások tárgyában.

6. Az Oroszország által a brüsszeli konferencián is beterjesztett szerződési tervezet a hadi törvények és hadi szokások kérdésében.

7. Az Oxford-kézikönyv a szárazföldi hadjáratok törvényeiről. Ezt az Oxfordban, 1880-ban megtartott nemzetközi jogi értekezlet is elfogadta.

8. Nyílt városoknak tengerészeti haderő által való lövetése, a melyet a velencei nemzetközi gyűlés is elfogadott 1896. szeptember havában.

9. Francia és Angolországnak nyilatkozatai a genfi konvenczió kiegészítő cikkelyeit illetőleg.

10. Moynier revizionális tervezete a genfi konvenczió tárgyában.

11. Előzetes program, melyet a svájci szövetség tanács indítványozott.

12. A nemetalföldi külügyminiszternek a nemetalföldi képviselőkhöz intézett, 1871 február 13-án kelt körlevele, az amsterdami kereskedelmi bank kérelme tárgyában, hogy a magántulajdon sérthetlenségének elve a tengeren jóváhagyassék, a hadi dugáru fogalma pedig megállapíttassék.

A harmadik bizottságban:

1. Lord Clarendon java lata a parisi kongresszuson 1856 április 14-én, hogy az erőszak alkalmazása előtt egy barátságos államnak közbenjárása igenvébe vétessék.

2. Macini javaslata, melyet 1875 nov. 24-én terjesztett elő az olasz képviselőházban, hogy a választott bírósági intézmény általános alkalmazott eszközzé váljék nemzetközi intézkedések megoldására.

3. A nemzetközi jogi intézetnek rezolúciója egy választott bírósági záradék tárgyában, amely az 1877-iki zürichi szesszióban elfogadtatott.

4. Az 1885-ki berlini konferencia határozatának 12-ik pontja, közbenjárás, vagy választott bírósági döntés tárgyában a Kongo-és Niger-völgyben.

5. A nemzetközi választott bíróság eljárásai tervezete, melyet a nemzetköz jogi intézet a hágai 1875-iki szerződésben hozatott elő.

6. Dudley Field javaslata a választott bíróság szervezése tárgyában.

7. A nemzetközi választott bírósági szerződés szerkesztésének alapelvei, melyeket a nemzetközi jogi intézet az 1895. okt. brüsszeli ülészakban terjesztett elő.

8. Állandó nemzetközi választott bíróság szervezésének tervezete, amelyet az 1895-iki brüsszeli interparlamentáris konferencia fogadott el.

9. Az 1867-ki brüsszeli interparlamentáris konferenciának tárgyalásai.

10. Az 1871 május 8-iki washingtoni szerződés.

11. Választott bírósági intézmény létesítésének tervezete észak, közép- és déli Amerika államai közt, mely 1890 apr. 18-án iratott alá.

12. Lord Salisbury levelei a washingtoni angol nagykövethöz 1896. márc. 5-én s máj. 18-án. választott bírósági szerződés megkötése tárgyában.

13. Választott bírósági szerződés Anglia s az Egyesült-Államok közt, mely megkötött ugyan, de nem ratifikáltatott.

14. Általános választott bírósági szerződés Olaszország s Argentina közt 1868 apr. 25-én.

15. A brüsszeli konferencián elfogadott megállapodások 55 s 58 §§-ai, 1890 július 2-án.

16. Az 1881 július 4-iki világpostakonvenczióknak 23 §-a.

17. A madridi 1892-ki igazságügyi kongresszusnak elfogadott határozatai.

18. Descamp dolgozata a választott bíróságokról.

A bizottságok működése azonban nem szorítkozik egyedül ezen okmányokra.

KÜLFÖLD.

Az Albrecht szobor leleplezése. Albrecht főherceg emléksobrának leleplezési ünnepélyén a magyar állami és udvari méltóságok valamint a honvédség épen oly számsan, mint fényesen voltak képviselve. Széll K. min. elnök, Lukács, Wlassics, Darányi és Hegedüs miniszterek, valamint a többi magyar polgári résztvevők fényes díszmagyarban jelentek meg, míg Fejérváry magyar tábornoki egyenruháját viselte, Széchenyi M. felsége személye körüli miniszter gyengélkedése

miatt nem vehetett részt az ünnepélyen. A magyar zászlós urak közül jelen voltak: Zichy Ferenc gr. tárnokmester, Széchenyi Gyula gr. kir. főlovász mester, Festetics Tasziló gr. kir. főpohárnok mester és Bánffy D. főudvarmester, azonkívül Apponyi L. gr. magyarországi udvarnagyt, Gromon D. államtitkár és Perczel Dezső a képviselőház elnöke.

A honvédség részéről annak főparancsnokán József főhercegen és adlatusán, Bolla altábornagyon kívül jelen voltak az összes kerületi parancsnokok, számos törzs és főtiszt, valamint a pozsonyi 13. honv. gy. ezrednek egy diszszázada, mely különös kinevezéssel és feszes tartásával a külföldi katonai attasék figyeimét is magára vonta.

A magyar résztvevők örömmel tapasztalhattak, hogy az ünnepély színhelyén minden fekete-sárga lobogó mellett magyar nemzeti színű zászló lengett s a sűrű csoportokban odaerkező közönség, mely ez emléket pünköszt betűjén megtekintette, a magas zászló rudakon a fekete-sárga és piros-fehér-zöld színek itten szokatlan összeállítását nézegette.

Megjegyzésre méltó, hogy ez volt az első eset, amelyben oly ünnepélyen, amelyet a hadi vezetés osztrák területen rendezett, a magyar színekkel szemben ezt az udvariasságot tanúsította. Magától értetődik, hogy ezt az intézkedést csak a mertekadó köröknek beleegyezésével lehetett tenni, ami ennek a ténynek a jelentőségét bizonyára csak emeli.

Téves jelentésekkel szemben konstatahatjuk, hogy a szobor talapzatán lévő ajánlási felirat korrekt módon így hangzik:

I. Ferencz József császár és király Ö Felsége, a legfőbb hadurnak, 1898. decz. 2-ára. — Ausztria-Magyarországnak fegyveres ereje.

A kiigyezés. Ma d. e. valószínűleg folytatják Bécsben azokat a megbeszéléseket, a melyek Széllés Thun min. elnökök, Lukacs, Daranyi, Hexedus és Kaizl dr. s Dipauli báró miniszterek közt röviddel ezelőtt Budapesten folytak.

A dijoni Carnot szobor leleplezés. A Dijon város által Maj. 31. este rendelt banketten Loubet elnök a polgármester toasztjára válaszolva, köszönetet mondott a fogadtatásért és azt mondta, hogy az ovációk, a melyekben részesítették, nem az ő személyének szólnak, hanem annak az állásának, a melyet betölt. Dijon lakossága — ugymond elnök — az iment páratlan fényvel ünnepelte azt a nagy polgárt, kinek képe a mai nap felett a hazafiság szimbolumaként ragyog. Hogy a tiszta emlék kutszát a jövőben is fentartsák, csak saját történetükre kell visszamelekezniük. A polgármester felköszöntőjének az 1871. háborúra célzó passzusára visszatérve, Loubet így szólott:

„Ön jogos büszkeséggel mutatott rá Dijon lakosságának bátorságára, amely a szomorú emlékek között rank nézve a vigasz és remény tárgyát kepezi.”

Ezután Loubet elnök közölte, hogy maj. 18-án kelt rendelettel felhatalmazta Dijon városat, hogy cimereben a becsületrend keresztjét használja és végül Dijon városára üritette poharát, annak fejlődésére, nagyságára és összes fiairaak egységére a haza és a köztársaság iránti szeretetben.

Loubet elnök a prefekturán fogadta a tisztikart, a melynek tagjait Caillard tábornok mutatta be, a kinek beszédére Loubet így válaszolt:

„A hadsereg szive együtt dobog a francia nemzet szívével. A hadsereg a népből keletkezik és hozza ter vissza. Oszlja vele a legnemesebb erzelmeket, néha sajnos, szenvedélyeit is. Hogy is lehetne ez másképp? De a hadsereget áthatja kötelességének legteljesebb tudata és a köztársaság iránt mély odaadással viseltetik. A kormány sem fogja feladni a hadsereget, amely iránt mély ragaszkodást érez.”

A dijoni itteni kereskedelmi kamara által Loubet elnök tiszteletére adott banketten az elnök a kereskedelmi kamara elnöknek beszédére válaszolva így szólott: „A gazda-

sági téren mind élénkebbé váló küzdelemben a kormány számít a kereskedelmi kamarák közreműködésére, hogy a francia kereskedelemnek új utakat nyisson, hogy megvédjük érdekeinket mindenütt, a hol a verseny fenyegeti azokat és hogy kereskedelmünket általában segítsük a világ azon. Loubet végül e programm szerére üritette poharát.

Táviratok:

Védekezés a pestis ellen.

Róma, maj. 22. A belügyminiszterium pótrendeletben meghagyja, hogy a járványmenteseknek talált hajóknak, a melyek inficiált indiai vagy egyiptomi kikötőkből jönnek a szabad továbbhajózás csak akkor engedhető meg, ha teljes víz nap elmúlt a legutolsó inficiált kikötőből történt elindulás óta.

Athén, maj. 22. Az Alexandriában előfordult pestisesetek következtében alexandriai provenienciákra e hó 18-tól kezdve vesztzárt rendeltek el, mely célra a délosi kórházat rendezték be.

Az orosz fokmérő expedíció.

Pétervár, maj. 22. Ünneplés istentisztelet után, melyen Konstantinovic Konstantin nagyherceg is jelen volt, a fokmérés végett küldött expedíció orosz tagjai tegnap elutaztak a Spitzbergakra. Az expedíció főnöke Sergiewski vezérkari kapitány, tagjai: Stelling, Hjanitzki, Berula, Achmatow, Wasziljew, Sicor, Ganski, Zkorow és Reger. A »Jermack« jégtörő hajó Nakaroff altengernagy parancsnok-sága alatt, valamint más jégtörőhajók is Tromsöben csatlakoznak az expedícióhoz.

Sztrájk.

Pétervár, maj. 22. Az orosz távirati iroda jelenté Rigából, hogy a livlandi kormányzó a következő hirdetményt tette közzé: A juttagyar munkasai béremelést követelve sztrájkba lépnek és egyesültek a König-féle gép- és vaggongyár munkásaival, megtámadták a rendőrséget és katonaságot, házakat romboltak szét és gyújtogattak. Ennelfogva minden csoportosulás tiltva van az utcákban. A kik ez ellen vetenek, felelősségre vonatnak és a csoportosulásokat fegyveres erővel fogják szétoszlatni. A város lakossága felhívatik, hogy »kapukat és ajtókat zárja el és este 9 óra után sürgős ok nélkül ne távozzék hazulról. A »Novoje Vremja« rigai távirata szerint a tegnapi nap, jelentéktelen rendezavarásoktól eltekintve, egész nyugodtan folyt le. A zavargásokban főleg a csöcselék vett részt.

Vonat-kisiklás.

Turin, maj. 21. Mult ejjel Cambjano és Pissino közt egy postavonat kisiklott. A fűtő és a vonatvezető megsebesült. Két gép felfordult, két postakocsi összezúzódott. A postai alkalmazottasnak nem történt baja. Ma reggel a forgalmat ismét helyreállították.

A Cambjano melletti vonat-kisiklást egy nehéz darab vas okozta, mely egy arra menő tehervonatról esett le. A posta-küldeményekben nem esett kar.

Pestis.

Alexandria, maj. 21. Két megbetegedés történt, a melyeknél a pestis gyanuja merült fel.

Hajótörés.

Falmouth, maj. 21. Az American Line »Paris« gőzöse ma reggel Managles közeleiben zatonyra jutott, ugyanazon a helyen, hol tavaly októberben a »Mohegan« gőzös hajótörést szenvedett. Azt hiszik, hogy az utasok és a legénység megmenekültek.

H I R E K.

Lelkészs-avatás.

A holnapi egyházkerületi közgyűléssel kapcsolatban lélekemelő, szép ünnepély fog le folyni az ev. ref. nagytemplomban. Holnap fog megtörténni az egyházkerületben levő új lelkészek ünnepélyes felavatása. Az ünnepély sorrendje a következő:

1. Az egyházkerületi gyűlés tagjai s a felavatandó atyafiak, a püspöktől vezetettve bevonulnak a nagytemplomba, a püspök és az esperesi testület urasztala körül, az egyházkerületi főgondnok és az egyházmegyei gondnokok, a gyűlés többi tagjaival az urasztalával szemben levő sorszékben, a felavatandók pedig a napkeletre eső sorszékben foglalnak helyet.

2. A kántor éneklé a gyülekezettel a »Jövel Szent Lélek Ur Is:en!« mind három versét.

3. Az egyházi beszéd tartásával megbízott atyafi fölmege a sorszékbe s predikál. Ennek végződésével

4. A főiskolai énekkar éneklé a 233-ik dicséretnek 2. és 6-ik verseit.

Ezt követi a kántor éneklése a gyülekezettel.

5. Ezalatt a felavatandó atyafiak székeikből kijöven, megállanak a szent asztal körül. Ekkor

6. A püspök beszédet tart hozzájuk s e közben megkérdezzék őket, ha készek-e magukat a lelkipásztori hivatalra esküvel kötelezni: feleletük után az egyházkerületi főjegyzővel fölesketteti őket (mi alatt jobbukat szivökre teszik).

Esküetétel után a püspök folytatja beszédét, melynek végén felszólítja őket, hogy a kijelölt helyen es módon essenek terdre

7. Az esperesi kar és a felavatandó lelkészek testülete énekel.

8. Ezután letérdepelven sorba egymásután a felszentelendők; a püspök és esperesek kezeiket rájuk tevén, a püspök a megáldást végbeviszi.

9. A főiskolai énekkar éneklé ekkor a CXXXV. Zsoltár 1. és 12. verseit:

Mely énekes alatt

10. A fölavatott atyafiak egymás után kezét nyujtanak a püspöknek s ismét visszamennek oda, hol előbb állottak. Ezt követi

11. A fölavatottak ki- és elbocsátása a püspök által. Ezt ismét

12. A lelkesi kar testületének hálaadó éneke.

13. Szól a püspök a gyülekezethez, azal együtt imádkozik és az ünnepélyt áldásmondással bezárja.

Mi megtörténven:

14. Az énekezők orgonakiséret mellett éneklé a gyülekezettel a 179. dicséretnek 10. versét.

Ezzel az ünnepély véget ér s a felavatottak a püspökkel és esperesi karral együtt a gyűlés helyére térnek vissza.

* Az Osztrák-Magyar Bank főnökei

kik tudvalevőleg Debreczenben üléseznek, — elragadtatással nyilatkoznak városunkról. Tiszteletükre tegnap a Kereskedő-Társulat a Bikában bankettet rendezett. A banketten a vendégeken kívül a város képviselőiben — Simonffy Imre kir. tan. polgármester, Komlóssy Arthur főjegyző és Király Gyula tanácsos, vettek részt. Az ebéd kedélyes hangulatban folyt le. Zádor Lajos mondta az első toasztot, melyben a vendégeket elvette. Majd Meczenzefi vezértitkár köszönte meg a szives fogadtatást. Koncz Ákos a sajtó nevében mondott felköszöntőt. A kitünő bankett Milöcker érdeme, kinek minden törekvése odairanyul, hogy a Bika hírneve még a réginit is jobb legyen. Este az Angol Királynő ettermébe jöttek össze a főnökök. Holnap a Hortobágyra randunak ki, mint a város vendégei.

* **Pünköszt** Piros pünköszt ünnepének szép idő kedvezett. — Tegnapelőtt volt csak egy kis hirte en zivatar, de az is a levegőt tisztította meg egészen. Vasárnap, de különösen tegnap egész elután hullámozott ki a közönség a Nagyerdő arnyas fái nöze. A sűrűen közlekedő kisvonatok alig voltak elegendők a nagyerdei kirándulók számára. Kün a nagyerdőn persze hogy mozgalmas és vig volt az élet. A »Dobos«-ról az utolsó fonatos sátorig minden hely tömve volt. Czigány húzta nagyon sok helyen s ropták a tánczot ugyancsak. A mulatságnak csak alkonyatkor szakadt vége, a mikor dalolva, zöld levelekkel diszitve tértek vissza a városba a kirándulók ezrei.

* **Uj daloskör Debreczenben.** A belügyminiszter ma érkezett le rataban megerősítette a debreczeni gépjavitó műhely munkasáiból alakult „Egyetértés” dalkör alapszabályait. Az Egyetértés dalkörrel a dalárdák száma városunkban hetre emelkedett.

* **Egyházkerületi gyűlés.** Holnap kezdődik meg a tiszántúli egyházkerület közgyűlése. A gyűlésre, mely a főiskola disztermében lesz megtartva, már eddig is nagyon sokan érkeztek meg Debreczenbe.

* **Debreczeni tanárok mint miniszteri biztosok.** A vallás és közoktatásügyi miniszter a debreczeni tanárok körül a következőket bizta meg az erettség vizsgálatok kormánybiztosi teendőinek ellátásáról: A kecskeméti ref. főgymnasiumban dr. B a c z o n i Lajost, a pápai főgymnasiumban dr. Ö r e g Janost, a zilahi és nagyenyedi főgymnasiumokban dr. B a r t h a Bélát, a marosvásárhelyi főgymnasiumhoz C s i k y Lajost.

* **A kis orfeumi hölgy.** Kovács Vilma k. a.-rol szól az ének. Rövid debreczeni szereplését a multkor azzal végezte be, hogy keresztül lötte a tenyerét. Mikor ezt megcselekedte, felült a vonatra s elutazott Bpestre. Azóta a jó ég tudja melyik tingl-tangliban énekl a licitáló kuplet. Az édes apja, akit úgy látszik bucsu nélkül hagyott el, nem nyugodott bele elhatározásába, hanem ma több város, ezek között Debreczen főkapitányát is arra kéri, hogy kísértesse haza leányát Pápara. A debreczeni rendőrség azonban a fent jelzett oknál fogva nem tehet eleget a kérésnek s a dicsőséget kénytelen más város hatóságának engedni át.

* **Sikkasztó irtók.** A debreczeni királyi törvényszék körözi D e u t s Vilmos felsőbb iskolát végzett debreczei vasúti forgalmi díjnokot. Ez a jeles férfiú ki még csak 22 éves, a sikkasztáson kívül hatóság elleni erőszak közbiztonság elleni kihágás és hatóság elleni kihágással is van vádolva. A királyi ügyészség reményli, hogy rövid idő alatt számolni fog jeles cselekedeteiről.

* **A bagoly és a hajnalcsillag.** Csinos botrányt rendezett vasárnap délután Sz a b ó Géza a »Bagolyhoz« címzett hatvan-utcai kis kocsmá tulajdonosa a mellette levő concurrensével W e i s z Martonnal, a »Hajnalcsillag« tulajdonosával. Szabó előbb inasát biztatta fel, hogy e concurrens holtjába különféle nem szalonképes dolgokat dobáljon be s mikor ez az inas egy pohár vízzel nyakon öntölte, az egész Szabó család kivonult a Hatvan utca közepére s onnan illeték a legmegtisztelőbb címekkel a Weisz családot. Majd a Szabó Géza hatása egy nagy doronggal kezében heves támadást intézett az ellenséges familia felé; melyre egyre üzelve gazdája. Az egész Hatvan utca összecsendült a díszes jelenetre s Szabó uram, mintba csak azt várta volna, amerikai leleményességgel találta fel a reklám legújabb formáját. Ugyanis az összecsendült nép előtt el kezdett kiabálni:

— Tehát, uraim, a kiből egy csepp becsület, egy csepp tisztesség van, az jöjjön a Bagolyba, le a »Hajnalcsillag«-gal!

A díszes scénát az ott posztoló rendőr fejezte be a szereplők neveinek feljegyzésével. Haladunk a korral, ha mindjárt reklam dolgában is.

* **Erzsi — az orgazda.** Horvát Erzsi giczi születésű 49 éves hölgy holléte iránt érdeklődik legújabbban a kir. ügyészség. A derék Erzsi két rendbeli orgazdasággal van vádolva. Az ügyészség azt kéri a hatóságtól, hogy Horvath Erzsit nyomoztassa, s eredmény esetén azonnal tartóztassa le.

* **A Bethlen-ünnepély rendezőbizottsága** tudomásul hozza, hogy mivel számos esetben meggyőződést szerzett arról, hogy az ünnepélyre szóló meghívók nem kézbesítettek, kik meghívóra igényt tartanak, szíveskedjenek a főiskolai kapus utján tudatni ezt a rendezőbizottsággal, mely azonnal intézkedni fog. Egyben kéri az ifjuság az ünnepély iránt érdeklődő közönséget, a menniben már az idő rövid és a meghívók eltévedését a rendezőbizottság hiánya nélkül a hiányos po tai

kézbesítés okozta, — hogy a félreértések kikerülése és az ünnepély sikere érdekében ezuttal a meghívás formalitásától szíveskedjenek eltekinteni.

* **Hymen.** Nagyszámu közönség jelenlétében vezette oltár elé K á h a n Sámuel huszti kereskedő K u p f e r József helybeli kereskedő leányát Fannyt.

* **Betörés egy órasüzletbe.** Vakmerő betörést követett el ma hajnalban egy még eddig ismeretlen jómádár a N e u h a u s e r Károly óras piact. u. 80-ik sz. a. üzletébe. A betörő, kinek a viszonyokkal teljesen ismerősnek kellett lenni, az udvar felől jutott az üzlet hátsó ajtajához, melyet felfeszített. A boltból még eddig ki nem számítható értékű órát és ékszert vitt el. Mikor a tettes tavozni készült, egy az udvaron lakó cselédeány észrevette s mikor kiabálni kezdett, a betörő a kerten keresztül, a kerítést átugorva, eltűnt. A lány szerint fiatal ember volt szürke szakettel, fekete nadrággal és kalappal. A rendőrség kiküldötte: B a l á z s biztos szigoruan folytatja a nyomozást.

* **A nőipariskola majálisa.** E hó 27-én tartja a nőipariskola nyári mulat-ágát a nagyerdei Dobos-pavillonban. A mulatság tombolával lesz egybekötve, mely nemcsak érdekes, de értékes tárgyakat is jutat a szerencsés ngerőknek. A nyerecentárgyakat a nőipariskolai n ö v e n d é k e k készítik, természetesen m e s t e r e i k, a t a n i t ó n ö k utmutatása nyomán! Mária nagyszámu ilyen nyerecentárgyak vannak készen s a mulatság napjáig még egyre szaporodnak, úgy hogy azok előreláthatólag százan is felül lesznek. Egy kisebbszere munkakiallítása ez iskola nak, — amint arról a közönség tavaly is, — meggyőződhetett. — A nőipariskola tantestülete mindent elkövet a mulatság mindenirányu sikere érdekében, s hisszük, hogy a közönség tömegesen fogja fölkeresni. A tavalyi szép és eredményes kezdet után az idei mulatság is jóval biztat s mindenesetre egyike lesz a szezon legkedvesebb mulatságának.

* **Végszó a »Kultur reklám« ügyében.** Csak egy pár sornyi helyet s pár percnyi türelmet kérek. Hogy szabad-e egy közmívelődési egyesületnek gyufakkal kereskedni, az természetesen egyéni felfogás dolga; én azonban annak, aki e kérdésre nemmel felel, csak annyit mondok: ha az államnak szabad a szeszmonopólumból iskolát építeni, úgy az Emkének is szabad egy gyufaskatulyára a cégét odaadni. Sapieni sat. Beke velünk. Beregszász, 1898. máj. 20. — K o h a n y i Gyula.

* **Végtárgyalás.** A f. hó 15-étől máj. 20-áig tartgalt özv. Pócsy Gáborné és társai elleni monstre-topási bünperben máj. 20-ikán este 6 órától háromnegyed 8 óráig, következő ítéletet hirdette ki a debreczeni kir. törvényszék nevében dr. Szeőke István elnök: özv. Pócsy Gáborné, Nagy Erzsébet, 8 évi fegyház, özv. Bertalan Gáborné, Varga Klára 9 évi fegyház, Hörvitz Istvánné, Liptai Erzsébet négy és félévi fegyház, Tacsai Jánosné, Csutó Zsuzsanna két és félévi fegyház, özv. Kerekes Jánosné, Szilágyi Sara három évi fegyház, Bodnár Janos egy és három havi börtön, Bodnár Jánosné, Juhász Sara egy évi börtön, Juhász Martonné, Fodor Zsuzsanna, 9 havi börtön, Kenderesi Gáborné, Vértési Julianna, 6 havi börtön, Kapitány István 3 heti fegyház, Kiss Bálintné, Nagy Zsuzsanna és özv. Cserenyés Istvánné, Boldizsár Zsófia 14—14 napi fegyház, Nagy Zsuzsanna, Kiss Bálint, Szabó Istvánné, Szücs Szabó Julianna, Sztanik Józsefné Szalai Erzsébet, Lukács Mihályné Tóth Julianna 8—8 napi fegyház és elzárás, a többiek 1—3 napi elzárásra ítéltettek. Tizenkilenczen felmentettek.

* **Halálozás.** A legbensőbb részvétellel vettünk hírt a fajda omról, a mely partunk igen előkelő tagját és lapunk kiváló munkatársát Dr. G u l v á s István ur es szeretett hitvese B o t h Zsuzsanna házastársak családi egere borult, kis fiuk J ó z s i k a n a k haszszas szenvedés után, minden gondos ápolás dacára is, szombaton bekövetkezett halálával, amit a gyászlap a következőeg közöl: Dr.

Gulyás István és neje szül. Both Zsuzsanna, gyermekeik: Iduka és Pistuka, fájdalomtól megtört szívvél tudatják szeretett fiacskájuknak illetőleg testvéröknek G U L Y Á S J Ó Z S I K Á N A K nyolcz hónapos korában hosszas szenvedés után ma d. u 2 óraker törtent csendes elhunytát. A boldogult hült tetemei a Hajó-utczai 8. sz. háztól f. hó 21-én d. u. 5 óraker a háznál tartott rövid ima után, a hatvan-u. sírkertben örök nyugalomra tététt. Debreczen 1899. május hó 20. Beke szeretett poraira!

* **Elhagyott nyaraló hely.** Ilyen is van; még pedig nem azért; mintha a természet és lég nem volna már oly szép és üde, az egészségre, a városfüledt atmosphaerájából menekülőre hasznos, vagy a nép kapzsisága talán nagyobb volna s költségesebbé tenné a lakást, élelmézést, hanem egészen más — nemzeti erkölcsi érzület tartóztatja onnan vissza a fővárosiakat. Török Bálint pl. kedves és keresett helye volt a fővárosi nyaralásra kiköltözőknek. A hely most is ugyanaz és ugyan olyan a nép es életfentartási viszonyok is oly kedvezők, mint régen, de ott lakik a javíthatlan Kossuth gyaázó Zimándy plébános s ennek az egyetlen embernek lehetét elégnek tartják arra, hogy mint dögvész helyet kerüljek Török Bálintot s nagyobb részben üresen hagyják a nyaralókra váró lakásokat és jövedelem nélkül a nyaraló közönségnek tett szolgálatokért szép bevételhez szokott és a számvetésbe már állandó tételnek bevitt lakosokat. A nép e miatt el is keseredett plébánosa ellen; de a püspök nem segít elhelyezésével a költségen, amelyet az, a kinek építeni kellene, erkölcsi erzébeben és anyagi életfelleleiben rontja.

* **Műkedvelő előadás.** A m. á. vasutak debreczei műhelyének ifjusága junis hó 1-én az az a Margitfürdő disztermében táncmulatsággal egybekötött műkedvelő-előadást rendez, mikor is P r o b a h á z a s s á g cz. érdekes fővárosi életkép fog szíre kerülni ügyes szereposztással A mulatságra vonatkozó részletes programot most állítják össze.

* **Díjlövészet.** 1899 Május 21-én tartott lövészet eredménye. Díjat nyertek; Legjobb mélylövessel Fodor József 4 koronát, Legtöbb körlövessel Molnár Ferencz 2 koronát, — Maj. 22-én legjobb szeglövessel Fürst Ödön 1 db 10 koronás aranyat, legjobb mély lövessel Csanak János 4 koronát, legtöbb körrel Fodor József 4 koronát.

* **A Petőfi-dalkör választmánya** péntek delután ülést tartott, melyen határozatba ment, hogy a belügyminiszteri jóváhagyással visszakerkezett alapszabályok nyomassanak; ezen szabályok alapjao az alakuló és tisztujtó közgyűlés junius 11-dik é n (vasárnap d. u. 3 óraker tartas-ék meg. Elhatározták továbbá egy nyári-mulatság rendezését junius 17-re a nagyerdei vigadóban melynek tiszta jövedelme a Zaszló-atap javára lesz fordítandó. A dalkör tagjai napról-napra örvendetesen szaporodnak. Legközelebb is S z e r d a h e l y i Á g o s t o n Szatnarmegyei nagybirtokos tett be neje S u n y o g h O l g a urnő nevére 30 forintos alapítványt; ezenkívül alapítók lettek: S z e k e l y u d v a r h e l y i L i n k n e r J o h a n n a u r n ő. — özvegy A r a n y Lászlóné S z a l a y Gizella urhölgy és B é n y e y István ur az orsz. magy. Színészegyesület nyugalm. igazgatója — mindannyian Budapestről: — B a t h o r y József, N a g y Ferencz és N y i k o s János urak pedig Debreczenből. Az alapítók száma 60, az alapítványi tőke pedig 520 frt. Rend-s t g o k u l aláíratk a legutóbbi közlés óta: Szöllösy György, Nihazy Dániel, Dr. Szentpaly Benő, Fésete Dező, nálmánkhely Lajos, Erdélyi István, Brinke Ede, Kondor Kalman, Kemecey Ferencz, Greskó György, Horvath Lihály, Kovác Margit k. a. és Varga Karoly városi l. ajjegyző ur. A rendes tagok száma ezekkel együtt 437-re növekedett. Partoló tag 23, működő 32 es így a g o k összletszáma 552. Az új alapszabálykhoz a tagok névsora is hozzá lesz csatolva és e munkalat junius hó végere fogja elhagyni a sajtót. Felhívjuk tehát azon urakat es urnőket, k t k b e l é p n i ó h a j t a n a k, ezen szán-

dékukat még június 6-ig jelentsék be, hogy a tisztújító közgyűlésre meghívhatassanak és nevük a névsorba is felvehető legyen. Alapító tagság: egyszersmindenkorra — 10 frt. Debreczen, 1899. Május 20, Nagy Ferencz, — a Petőfi-dalkör pénztárnoka.

* **Pályázat hadapród iskolába.** A városi tanácshoz megérkeztek úgy a közös adsergebeli mint a honvédségi hadapród iskolák által betöltendő helyekre vonatkozó pályázati hirdetmények, a melyeket a tanács a középiskolák igazgatóságaihoz is megküldött és a katonai ügyosztálynknak is kiadott, hol a feltételek megtekinthetők. A közshadsereg hadapród iskoláiban vannak magyar állami és magánalapítványi helyek is, melyek elnyeréséért a pályázati kérvények június 15-ig adandók be a honvédelmi Miniszterhez, míg egyéb helyekre a kérvények a legközelebbi hadapród iskola parancsnokságához legkésőbb augusztus 15-ig nyújtandók be. A honvéd hadapród iskoláknál egy Debreczen városi alapítványi hely is betöltésre vár, melynek elnyeréséért a folyamodvány a városi tanácshoz július 15-ig terjesztendő be, mert a betöltés a július hó végén tartando városi közgyűlésen történik.

* **Figyelmeztetés az egészséges nyári időtöltést kedvelő közönséghez!** Debreczenben városban az egyetlen egyen azert köz-zükséget kielégítő uszoda a Margit-fürdőben a mai nappal megnyitott s rendelkezésre áll — délelőtt 6—9 uraknak, 9—10 hölgyeknek; egész délután 5 órától ismét uraknak. Az uszoda hő foka: 22° Reaum.

* **A heti végtárgyalások.** Holnap szerdán Lázár (Bundi) János ellen — gyilkosság és rablás büntetteért, Kiss Gábor ellen, szandekos emberölés büntetteért. Csütörtökön Takáts Sándor s neje ellen, Zsarolás büntetteért, Gurbán János s társai ellen, hatuság elleni erőszak, Szécs István ellen, maganlaksértés büntetteért. Pénteken Barna Lászlóné ellen, emberölés vétségéért, Geréb Istvánné ellen, emberölés vétségéért, Gönczi Julián s társa ellen, ragalmazás vétsége K. Nagy Ambrus ellen, összbüntetés Kállay Sándor ellen, lopás büntette. Ugyanaznap ítélet-hirdetések.

x **ij. Kovács Sándor** áruháza Kossuth utca I-só tktar épület. Alkalmi vétel folytán nől nap es esőernyők valamint valódi cserbad cipők felárban beszerezhetők.

x **A hazai általános biztosító** részvénytársaság az elmúlt években előfordult számos tűz- és jégkárak következtében tudvalevőleg a többi intézetekkel együtt tetemes veszteséget szenvedett. Mint illetékes forrásból értesülünk, ezen intézet Kossuth Ferencz elnökle alatt f. hó 10-én megtartott közgyűlésen elhatározta 1 millió korona új el-öségi részvény kibocsátását, mely összeg a társulat pénztárába már be is lett fizetve. Ezek után teljes bizalommal fordulhat ismét a biztosító közönség ezen hazai társulathoz, mely nemcsak az új tőke, hanem főleg a hata megett álló hatalmas viszontbiztosítók által is a legnagyobb biztonságot nyújtja.

x **Ha egészségét megakarja óvni,** igyék Ferencz József keserűvizet, a melyet több mint 20 év óta nagy becsben tartanak az egész világon. Az 1996. évi kiállításán is egyedül ün ett-tett ki a nagy millenniumi éremmel és egyedül tiszteltetett meg Ő Felsőre reszeről e y legmagasabb kitüntetéssel. Mindenütt arasztják.

Holttest a Hernádban.

— Saját tudósítónktól. —

Kassa, máj. 23.

A francia titkos rendőrök ügyességével, szimatjával és nyomozóképességével kell birni a mi rendőrségünknek, hogy világot vessen arra a bonyodalmasan titokzatos bűnügyre, a mely tegnap óta foglalkoztatja városunk lakosságát.

Tegnap délután hat óra tájban, mikor csak úgy zibong a Széchenyi-liget a sétáló

ezértől, egy öreg anyóka, ki a Hernád partján sétált, kétségbeesett ijedtséggel kezdett kiabálni.

— Holttest uszik a vízben!

Es igaz volt. A partra tömörült nagy embertömeg borzadva nézte, hogy az ár mint viszi magával egy ember holttestét. Egyes örvénynél kétszer, háromszor is megfordult, aztán uszott lefelé a villamos telepig. Ott megakadt a hid faoszlopánál.

A munkából jövő malommunkások már szigonyt s horgot keritettek, de nem merték kihuzni a hullát, míg a gyorsan értesített rendőrség meg nem érkezett.

Cselényi Béla rendőralkapitány intézkedésére kihuztak a hullát, de Wandraschek Jenő rendőrorvosnak vajmi keves dolga akadt Mindősze azt állapították meg, hogy két hét óta van a vízben.

Az összetömrőlött embertömeg közt többen akadnak, kik felismerték a hullát: Filyó István tehányi ácsmester volt, ki két hét előtt eltűnt hazulról.

Es ez az eltűnés titokzatos.

A vizsgálat eddig a következőket állapította meg:

Filyó István tehányi ácsmester, kit igen takarékos józan életű iparosnak ismertek a városban, e hó 6-án azzal távozott el a feleségétől, hogy némi bevételért fog eszközölni.

Nem tudják, hogy mi-rt nem vásárolt, de tény, hogy este betért a Gátsor 6 számú házban levő vendéglőbe, hol egy pohár sört rendelt.

A korszakban még négy tehányi ember mulatott, kaptosak voltak.

Filyó István ismerte őket, hát beszédbe elegyedett velük, kik csak úgy félvállról adtak neki választ.

Ugy latszik, nehezteltek a józan életű szorgalmas emberre.

Aztán haza indultak mind az öten. A négy idegen kaptos volt, Filyó István szín-színjózan.

Es a négy részeg ember hazavetődött, a józan ácsmester pedig eltűnt.

Hogy került a Hernádba? Mi okozta a fején tátongó sebet? Azt a vizsgálat fogja megállapítani.

Ha büntény forog fenn, úgy csak bosszu s nem rablógylkosság áldozata szegény Filyó István, mert két hét frtnyi pénzét, irását s értéktárgyait megtalálták nála.

Mint értesülünk, a vele volt négy részeg tehányi embert le fogják tartóztatni.

Párbaj a menyasszonyért.

— Saját tudósítónktól. —

Kassa, máj. 23.

Sokat beszélnek most Kassa társas körreiben két jó barátak nem mindennapi harcáról, melyet egy szép leányért vívott a két jó barát, a mennyiben az egyik gavallér közvetlenül az eljegyzés napja előtt hódította el barátjától a szép leány szívét és kezét. Az érdekes és minden tekintetben századvégi erkölcsre valló eset a következő:

A két jó barát közül az idősebb pár hónap előtt elment Miskolcra háztűznézőbe. A leány, a kinek a kezét megkérte, ha nem is gerjett mindjárt szerelemre a leánynező ur iránt, de határozottan és némi gondolkodás után kimondotta a boldogító igen-t. A házasságba a szülők is beleegyeztek és így minden akadály nélkül határozhattak el, hogy két hét múlva megtartják a hivatalos eljegyzési ünnepélyt.

A vőlegény jelölt boldogan jött Kassára. Itt mindjárt felkereste a legjobb barátját, a kivel közölte az örömhírt, hogy két hét múlva meg lesz az eljegyzési ünnepély. A jó barát lelkesen gratulált és egyben hosszas kapacitációra azt is megígérte a vőlegényjelöltnek, hogy le fog menni az eljegyzési ünnepélyre, hogy személyesen is meggyőződjék arról, hogy az ő legjobb barátja okosan választotta-e meg élete társát?

Az eljegyzés előtt néhány nappal szután csakugyan leutazott a két jó barát Miskolcra,

a hol a kis menyasszonyka izgatottan várta már az ő leendő vőlegényét. Igen örvendett, hogy az ő életüknek ezen legszebb ünnepére elhozta magával vőlegénye legjobb barátját is, a kiről hamarosan konstátálta a menyasszonyka, hogy igen kedves, szellemes és megnyerő modoru ember.

Ebéd alatt a jó barát a leány mellé került, hogy tanulmányozhassa és azután véleményét mondhasson a jó barátjának, ha vajjon igazán jól választott e, sőt ebéd után is együtt sétáltak a kertben.

A menyasszonyszemlére hívott jó barát csakhamar érezni kezdte, hogy a fe tünően szép leány neki talán még jobban tetszik, mint az ő társának, Mennél többet beszélgetett a szép leánnyal, mennél tovább nézett annak ábrándos kek szeméibe, annál inkább felebredt az irigység barátjának sorsa iránt, sőt töprengeni kezdett, ha vajjon nem lehetne-e még a dolgon valamit váltztatni és a másnapra tervezett eljegyzést elhaasztani?

A töprengésnek az lett a vége, hogy a jó barát kezdett a szerelemnek hevesebb nyell vén beszélgetni a leánnyal és végezetül szinte lázasan vallotta be neki, hogy ő oyan szerelemre lobbant iránta, a milvet eddig még sohasem érezett es kész volna feleségeül venni ha a barátjáról lemondana...

Vacsora előtt a szép leány azzal a fr. ppáns kijelentéssel lepte meg a szüleit, hogy ő meggondolta a dolgot és nem megy K. urhoz. Próbálták kapacitálni, emlegették a botrányt és szégyent, a mit az eljegyzés elmaradása fog okozni, de a leány hajthatatlan maradt és kikosarazta kérőjét közvetlen az eljegyzés előtt, a ki lesújtva volt kénytelen gyűrűtlenül visszautazni Kassára.

A mult bétén pedig jegyet váltott a szép leány a jó baráttal, a kit az első kikosarozott vőlegény mutatott be neki.

Ennek a fura történetnek még furább epizódusa tegnap játszódott le Miskolczon, a hol az Avas tövében pisztolypárbajt vívott a két kassai jóbarát. Mind a két lövés csütörtökön mondott, miről a segédek jegyzőkönyvet vettek fel. A felk a párbaj után kibékkültek.

IRODALOM.

A **Vasárnapi Ujság** máj. 21-iki száma 21 képpel s a következő tartalommal jelent meg:

Baró Liphay Béla (arcképpel). Költemények: A budavári hősök sirjánál. A vár bevételének 50-ik évfordulójára. Illyés Balinttól. Dal az éjéről. Lampérth G.-tól. Jokai atyja. Jokai József (1781—1837) naplójából közli Hegedüs Loránt. Regénytv: Az utolsó Lánghy. Költői elbeszélés. Irta Tavaszy Antal (Görög rajzaival.) Vadlilium. Regény. Irta Theuriet Andrée. Franciából ford. G. Cserhalmi Irén (a párisi kiadás eredeti illusztrációival.) Gr. Zichy J. expediciójából (képekkel Urgából, Mongolia fővárosából.) Csiki Ernőtől. Pünkösöd madara. Magyar löversenyek hajdan. A francia hajóhad tenger alatt járó torpedó hajói. Budavar ostroma és bevétele 1849-ben (képpel, egykoru rajz után.) Daniló montenegrói trónörökös és jegyese, Jutta hercegnő (arcképekkel.) Stefánia özvegy trónörökösne Budapesten. A békekonzferencia háza (képpel.) Guia pusztulása (képpel.) Kakuska (képpel a Kakuska előadásáról Paur rajza után.) Kereszty I.-tól. Küry Klara legújabb szerepében (képekkel a »Görög jabszolga« ból, (Uher fényképei után.) Képek Magyarorszá: állattenyésztéséből (képekkel Erdélyi fényképei után.) Irodalom és művészet, Közintézetek és Egy-letek, Sakkjáték, Képtalány, Egyveleg stb. rendezeti rovatok.

A V. U. előfizetési ára negyedévre 2 frt, a Politikai Ujdonságokká együtt 3 frt. Megrendelhető a Franklin Társ. kiadóhivatalában (Bpest, IV. ker. Egyetem-u. 4 sz.) Ugyanítt megrendelhető a Kepes Néplap legolcsóbb újság a magyar nép számára, egész évre csak 2 frt 40 kr, felévre 1.20.

CSARNOK.

Másforma szerelem.

Irta: **Vértesi Gyula.**

Kiszöktek a teremből a narancsfás téli kertbe. Nem vette észre a távozásukat senki sem. S odakint leütek egy homályos fülkébe, a hova az üvegházfolyosó nagy gázcsillárjából csak egy pár halvány sugár szállott. Narancsfák kerítették el a fülkét, kedves, fehér virágu narancsfák. A buja, vastaglevelű fehér virágok illata szinte kiálhatatlanul mámorosra telte, a szerelmes c-ókoktól, langoló esküvéstől, forro levegőt.

S felébredt az örülésig szerelmes férfi szívében az igazi, lángoló csók után a vágy, hogy örökre magáévé tegye a szép asszonyt, a ki most egy pillanattal az övé volt s míg az ő szíve rajongó ábrándokkal telt el a jövőre vonatkozólag, az asszony szíve hű, léha diada mi mámortól dobogott.

— Hogy fogják tőle az asszonypajásai irigyelni ezt a szép, derék, híres legényt.

Természetesen arról nem is álmodott, hogy az a tisztafejű, okos, szép ember olyan csacsi módon gondolt ozzék, mint a hogy később kislult, hogy gondolkozik.

Dehogy is jutott ez az észébe. Azt hitte, hogy egy okos udvarlójával többje lesz, a kivel kellemes pásztorórákat tölthet majd el, a nélkül, hogy valami kötelességeket is vállalna el egymással kölcsönösen, mint például: hűséget, állandóságot.

Ah, ez unalmas lenne; Szeretik egymást, a mig egyikük rá nem un a másikra. Akkor azután kompartment csinálnak egymásnak, mint a francia negye utolsó figurájában es vége mindennek.

Legközelebb ha találkoznak, ő ismét nagyságos asszonyom lesz Palinak, az pedig ő neki kedves Rády. Mintha sohse is lettek volna egymással más viszonyban, mint a melyet a művelt társadalmi érintkezés szabályai megengednek.

Igy gondolta ő ezt! És arra bizony nem számított, hogy ez a legujabb udvarlója a többiekétől eltérő szokást akarjon felvenni.

Nagyo is nézett, mikor másnap levelet kapott Rády Pálitól, melyben nem kisebb örültségek foglaltattak, mint a következők:

— Egy pillanattal sem tudok nélküled élni! Hozzám kell jönnöd! Mindegyem vagy nekem, mindened akarok lenni. Szerelmed szavakat ad nekem s veled kell felrepülnöm az égig. Érezem, hogy te leszel az én muzsám! Nélküled semmi sem vagyok, a te szerelmed égi szikrát lehel belém. Meglásd, miket fogok én alkotni, ha mellettem leszel, ha az én édes kis feleségem leszel. Híres nagy ember lesz belőlem és én csak azért örvendek majd a babérnak, hogy azt a lábad ele tehessem! Holnapra légy készen. A jegyet is megváltottam már, Velenczéig meg se állunk. A válóper lefolyását ott várjuk be. Reggel kocsival értek megyek...

Mikor Cserényiné elolvasta az áradozó, szerelmi esküvésekkel és rajongó szerelemmel tele levelet, egy pillanatra mintha étre keltek volna szívében a régóta szunnyadó becsületes, tisztességes érzések. És szerelmes gyöngédséggel gondolt Rády Palira s arra az életre, melyet ez ígért neki.

A lelkében kezdett feltámadni a tisztességes szerelem után való vágyakozás s boldogságot érezett, hogy ez olyan közel van

hozzá, hogy csak a kezét kell utána ki nyujtania.

S úgy érezte, mint a szerfözlött jóleső dolog lenne neki kiszabadulni ebből a hideg, hazugságokkal, bűnökkel teli otthonából; ki a mellé a férfi mellé, aki felajánlja neki azt, amit a szerelmével együtt fel kell ajánlani minden tisztességes férfinak minden tisztességes nő részére.

Mert a férfi azt hiszi, hogy ő ilyen! S mikor erre gondol, még maró szégyent is érez! Talán meg is kellene annak a férfinak mondani, hogy ki ő? Hogy nem az első szerelem elállást nem tűrő parancsa kergette a karjaiba, hanem csak egy új szerető után való vágy! Hogy nem akar ő feleség lenni, csak szerető!

De mindez csak egy rövid pillanattal tart. A másik pillanatban már megint a józanul számító, okos, bűnös asszony volt, aki jól meg gondolta, hogy bolondság lenne egy ilyen örült szerelme, szegény legény kedvéért ott hagyni a jó módot s a derék, jámbor férjet, aki mellett bátran lehet a tilosban járni, mert vagy nem lát, vagy nem akar látni. — Szóval nem akar magának kellemetlenséget csinálni s ez által neki kellemes szolgálatokat tesz.

Nem bizony, ezt nem hagyhatja el! De különben is hamarosan belátja, hogy az a bolondos piktor nem is irhatta komolyan azt a levelet. Csak mámorosan, becsipve, vagy szerelmi lázban!

Jó lesz neki egy kis hideg tuss! Meg is írja neki, a maga idegesen széthányt szarkalábbetűivel:

Vége köv,

KÖZGAZDASÁG.

Pályázat. A kolozsmonostori m. kir. gazdasági tenintézet convictusában az 1899—1900. évben 7 állami ingyenes hely lesz bétölve.

A pályázati hirdetmény szerint, melyet a tanintézet igazgatósága a napokban tett közé — a kérvények a földm. miniszterhez címezve, a tanint. igazgatóságához jul. 15-ig nyújtandók be.

Az ingyenes helyek elnyeréseért, az alapítvány értelmében, csakis az erdélyrészi megyékben született, iskolai tanulmányaikat jó sikerrel végzett vagyontalan ifjak pályázhatnak.

Sertés vásár.

Kőbányai sertés piac. Május 17. Magyar elsőrendű Öreg nehéz (páronként 400 kgron felüli 46—47 kr. Közép (páronként 300—340 klg. sulyban 46—47 kr. Fiatal, nehéz (páronként 320 kilogrammon felüli sulyban) 49¹/₂—50 krig. Fiatal közép (páronként 251—320 klg.) 49—49¹/₂ krig. Fiatal könnyű páronként 250 klgig terjedő sulyba. 49—50 kr. Szerbiai: nehéz (páronként 260 klg felüli sulyban) 48—48¹/₂ krajczárig. közép páronként 240—260 kilogramm sulyban) 46¹/₂—47 krajczárig. Könnyű (páronként 240 klgig terjedő sulyban) 47¹/₂—48 krajc ár

Sertéslétszám: 1899. évi május 18-án — volt készlet 45.398 darab, 1899 május hónap 19-én felhajtattott 1219 drb, 1899 május hónap 19-ik napján elszállított 645 drb 1899 május hó 20-ik napjára maradt készletben 45.963 darab. — A hizott sertés üzlet irányzata változatlan.

Budapesti gabonatözsde.

Május 20.

készáruüzlet hivatalos árjegyzései a következők

B u n a	kilós	Ar 100 klg.		kilós	100 kilogramm ára	
		frttól	frtig		frttól	frtig
Bánsági	ó	76	9.00—9.10	80	09.50—09.65	
		77	9.15—9.20	81	09.00—09.00	
		78	9.20—9.30	82	—	—
Tiszavidéki	ó	79	9.35—9.40	—	9.35—9.65	
		76	9.00—9.05	80	—	—00.00
		77	9.10—9.15	81	00.00—	00
Festvidéki	ó	78	9.15—09.20	82	9.45—10.55	
		79	9.25—9.30	—	—	—00
		79	8.85—8.90	80	—	—
Fehérmegyei	ó	76	9.00—9.05	81	9.45—9.55	
		78	9.10—9.15	82	—	—
		79	9.25—9.30	—	—	—
Bácskai	ó	76	8.80—8.90	80	—	—
		7	8.90—8.95	81	00—00	—
		8	—	82	0000—00	—
Észak mag		7	—	—	—	—
		78	—	80	—	—
		79	—	81	—	—
					Min. hekt.-ben	Ar kilógram
Cs. elsőrendű	uj		70—72	7.20	7.35	
» másodrendű	»		—	7.05	7.20	
Árpa takarmánynak	»		60—62	6.15	6.35	
» égetni való	»		62—64	5.80	6.10	
» serfözdei	»		64—66	6.60	7.00	
Zab	uj		39—41	6.00	6.10	
Tengeri bánsági	uj		—	4.40	4.55	
» más nemű	»		—	5—	5.25	
Repce bánsági	»		—	4.15	4.45	

Nyilt-tér.*)

Tekintetes Szerkesztőség!

A mennyiben 1899. Május hó 20-dik 98 számú becses lapjából olvastuk, hogy egy Faragó Sándor ácsmester, aki csillag-utca 72. sz. alatti lakos Balogh Istvan Vigkedvű Mihály-utca 65. sz. lakosnál ácsmunkát vállalt, — méltóztassék tudomásul venni, hogy a fentnevezett Faragó Sándor nem csak hogy ácsmesternek, de még csak segédnek sem ismerjük, s kontárkodás végett az iparhatóságnál is feljelentettük, mivel magát sem mint ácsmestert, sem mint napszámos igazolni nem tudja, mire őt az iparhatóság vez tője azzal utasította el, hogy többé ácsmunkával foglalkozni ne merjen, de czára annak az ácsmesterséget ismét folytatta, a mi abból tűnik ki, hogy Balogh ur is neki adta az ácsmunkáját. Pedig van ma már Debreczen városában sok tisztességes ácsmester, kik az építő közönséget nagy tiszteltben tartják és azoktól nyert munkát köszönettel fogadják és azt megelekedéssé, kivanságok szerint végzik. Nem érdemes az eféle kontárokkal szóba sem állani és azok által a tisztességes ácsmesterek becsületét beszenyeztetni.

Kérjük ennél fogva a tekintetes szerkesztőséget becses lapjában ezen sorainknak helyt adni, hogy a n. e. közönség értesüljön arról, miszerint Faragó Sándor nem ácsmester, hanem egy közönséges kontár, a ki az ácsmesterséget tanulás nélkül folytatja.

Debreczen, 1899 Május hó 21.

Több képesített ácsmester.

*E rovat alatt közlöttekért nem vállal felelősséget a Szerk.

valamint fekete, fehér és szines Henneberg-selyem 45 krtól 14 frt 65 krig méterenként — sima, csikos kockázott, mintázott és damaszt stb. (mintegy 240 kü) különböző fajta és 2000 különböző szín s árnyalatban stb.

Ruhák s blousokra a gyárból! Privát-fogyasztóknak postabér-, vámmentesen s házhoz szállítva.

Minták postafordultával.

Magyar levelezés.

Svájcba kétszeres levélbélyeg ragasztandó.

Henneberg G. selyemgyárjai, Zürichben

(cs. és kir. udvari szállító).

Selyem-damasztok 75 krtól

14 frt 65 krig méterenként és selyem-brocatok — saját gyáraimból

